

3 Cena numeru
centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

PRENUMERATA:

Miesięcznie w Krakowie (za dostawą do domu) K 1-80
na prowincyi z przesyłką pocztową 1-80
Prenumerata za granicą: msk 1-50, frk. 2-—, rb. 1-—

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach prasy i na wszystkich dworcach kolej.

NOWINY

DIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

za wiersz petiti 18 hal, za każdy następny rząd po 12 hal;
drobne ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 50 hal).
Nadesłane za wiersz petitiowy 50 hal. Spółd na każdej
stronie po K 8—, półspółd K 4—, Załącznik K 80— na tysiąc.

Inserty prowadzi w swoim zarządzie p. M. HUPCZYK.

Administracja „NOWIN“: ul. Wiślna 2
otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja:
Agencja Sokółkowskiego, Paśa Hausmanna 2

Redakcja i Administracja „Nowin“: Kraków, ulica Wiślna 1. 2
Ekspedycja „Nowin“: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY
LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon Nr. 340) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulicy Wiślna 2. Reklamów nie zwraca się.

„NOWINY“ wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej.

Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Redakcja zwraca Szan. Czytelnikom uwagę na zapowiedź karnewaleowego numeru, który (obok zwykłego numeru) wydany zostanie w przyszłą sobotę.

Bierny opór urzędników państwowych, a rząd i parlament.

Bierny opór urzędników, do którego hasło wyszło z Tryestu, dotknęło już dale się we znaki — a rząd jest mocno zaniepokojony i gotów do ustępstw.

Z Tryestu donoszą:
Skutki biernego oporu są fatalne. Poczta spóźnia się o trzy godziny, pociągi przychodzą z ogromnymi opóźnieniami. Wiele wagonów z towarami wogóle się nie wydławiają. Tury na dworcach kolei państwowych są zastawione wagonami. Wskutek nagromadzenia się załóg, służba staje się coraz bardziej utrudniona. Wiele pakunków leży atosiemi poza obojętnym magazynem. W porcie urzędnicy cłowi badają każdy pakunek z osobna, na co się skarżą podróżni. Wiele urzędów pocztowych odstąpiło nie załatwionej wczoraj przesyłki z powrotem do centrali, a urzędnicy wstrzymują się pracować po godzinami służbowym.

Kola socjalno polityczne domagają się, by namiestnictwo wpłynęło na rząd, żeby przypisywał załatwienie posłańców urzędniczych, inaczej za parę dni powstanie w ruchu handlowym i pocztowym chaos, który może wywołać katastroficzne następstwa. Rząd podobno decyduje się już dać 400.000 kor. zapomogi w Tryescie, lecz obawia się, że nie stało się sygnałem dla proklamowania strejku przez urzędników państwowych i inno kategorię służby państwowej.

Telegramy przychodzą później niż listy. Spokój nigdzie nie zakłócono, tylko w jednej filii przyszedł do sporu między publicystą a urzędnikiem, który żądał interwencji policyjnej. Robotnicy portowi sympatyzują ze strejkującymi, a publicysta w zasadzie sympatyzowałby z nimi, gdyby nie wielkie szkody, jakie wskutek tego ponosi.

Tryest. Jak się słyszy, urzędnicy i służba kolei poddaniemu mają zamiar, w razie dalszego trwania biernego oporu w Tryescie, opuścić na kolei południowej również bierny opór na znak sympatii. Z wielką miarą bezbratnia istryjskiego donoszą o wybuchu biernego oporu. Urzędnicy spodziewają się, że rząd pod wpływem szkód, jakie z powodu biernego oporu ponosi zwłaszcza handel, gotów będzie do układów kompromisowych.

Z Wiednia donoszą:

Członkowie subkomitetu komisji Izbowej dla urzędników państwowych, zaprzeczają, jakoby o powołaniu się byli pod słowem zastania w pewnym terminie załatwić ustawę o pragmatyce służbowej i awansie czasowym. W obecnych stosunkach

w parlamencie, wiązanie się pewnym terminem jest niemożliwe.

Z Wiednia donoszą:

Na wczorajszym posiedzeniu komisji urzędniczej, hr. Wickenburg powtórzył oświadczenie, że rząd tylko wtedy zgodzi się na zastosowanie ustawy upelnomocniającej, jeżeli ustawa ta dotyczyć będzie całej pragmatyki służbowej.

Komisja zajmowała się następnie sprawą wzięcia służby państwowej kontraktowej w przedłożeniu o pragmatyce służbowej. Zastępca ministerstwa skarbu szef sekcji Galskiej oświadczył, że musi zająć stanowisko przeciw temu.

Po dłuższej dyskusji przyjęto wniosek p. Burzawia, aby sprawę tę przydzielił subkomitetowi dla pragmatyki służbowej.

Następnie komisja uchwaliła projekt ustawy o pomocnikach handlowych.

Ustawa o pomocnikach kancelaryjnych.

Wiedeń. Komisja dla spraw urzędniczych uchwałała projekt ustawy, że rząd uprzedził się jej uchwaleniu, żądając, aby sprawa ta była uregulowaną w drodze rozporządzenia tak, jak było dotąd.

Projekt ustawy ustanawia dla pomocników i oficyantów kancelaryjnych następujące normy:

Zamianowanie oficyantów kancelaryjnych zależy od ukończenia przynajmniej 8-klasowej szkoły wydziałowej, następnie od 3-letniej zawodowej służby próbnej i od zdania egzaminu fachowego.

Płace mają być następujące: Pierwsza płaca po 3 latach służby wynosi 12-0 koron, po dalszych 3 latach podnosi się i dochodzi po 30 latach służby do 20-0 kor., a powyżej 30 lat służby wynosi 22-0 kor. Podnosi się również i dodatki aktywne: w Wiedniu z 3-0 kor. na 8-0 kor.; poza Wiedniem w miejscowościach I. klasy dodatek aktywny wynosi 50 proc. wiedeńskiego dodatku aktywnego; w miejscowościach II. klasy 70 proc., w miejscowościach III. klasy 60 proc., a w miejscowościach IV. klasy 50 proc. wiedeńskiego dodatku aktywnego.

Do emerytury wlicza się 50 proc. wiedeńskiego dodatku aktywnego. Emerytura dla wdów i sierot po oficyantach kancelaryjnych ma być normowana według norm istniejących dla urzędników państwowych. Emerytura wdów po oficyantach, o ile ten nie doszedł do XI. klasy rangi urzędniczej państwowej, wynosi przy służbie do 10 lat 7-0 kor., przy służbie do 20 lat 8-0 kor., a przy służbie ponad 20 lat 10-0 kor.

Każdemu oficyantowi kancelaryjnemu przysługują prawo urlopu, który wynosi 14 dni, jeżeli oficyant służy mniej, niż 20 lat, albo 3 tygodnie, jeżeli oficyant służy ponad 20 lat.

Oficyantom kancelaryjnym przysługują prawo awansu do XI. klasy rangi urzędniczej państwowej po 12-letniej służbie.

Olbryził dokument. (Patrz artykuł).

Ten jeden okrzyk rozpała wieściółkę tłumem. Przerażenie wrzaski rozlegają się w jaskiniach piekielnych dysonansach, a od czasu do czasu przesyła powietrze gwizd tak estry, że nawet najbardziej zagorzali krzykacze pochylają głowy.

Kiedy zaś na chwilę milknęła szalona kakofonia, słychać przejmujące szlochanie kobiet, albo też zgodny chór głosów:

— Precz, precz z nim, oddajcie nam księdza Żebrowskiego.

Wreszcie Rytel odchodzi „od ołtarza.“ Powrót

ca znowu, próbną mówić, ale tłum chłostaje i wypędza go znowu namietnym okrzykiem.

Ale to zwycięstwo zwolenników ks. Żebrowskiego nie trwało długo. W sprawę wciągnięła się policja i przywróciła posłuch zarządzeniom „biłstypa“ Kowalskiego. Ks. Kowalski (z Płocka) ponownie w Warszawie do czasu uregulowania probostwa marywiewskiego, zarówno pod względem prawa własności majątkowego, jak i ustalenia liczby parafian, tudzież spraw finansowych zgromadzenia.

Tymczasowo do dnia obrania nowego probostwa

Rozłam wśród Maryawitów.

Historia u domu modlitwy. — Felicja przepraszając porodek. — Zarządzenie biskupa Kowalskiego.

— Ks. Żebrowski stawia opór. — Sika sekty.

Z Warszawy piszą nam pod d. 16 b. m.:

„Biskup“ marywiewski, ks. Kowalski usunął z probostwa przy ulicy Karłowickiej w Warszawie ks. Żebrowskiego, który pozostaje pod wpływem drugiej „matki“ Maryi Cyhlarz. Na marywiewskim probostwie zaistniał awanturka ks. Rytel. Ale że usunął księdza Żebrowskiego na wódkę postępowstwa marywiewskiego dano zwolenników, przeto w kościele przychodziło zrazu do scen, świadczących o błędnym historycznym fanatyzmie. Kilka dni temu pierwsza msza ks. Rytela została zakłócona wielkimi awanturami. Gdy organy grały

„Mateczka“ Kozłowska.

„Biskup“ Jan Kowalski.

Ks. Szczepan Żebrowski

zaczęły i weszli w ornaty ks. Rytel wśród tłumów, gdzieś daleko z pod drzew kościoła odezwał się groźny pomruk, który przenikał coraz dalej i biegł jak wstępująca lawina w kierunku ołtarza. W tem z ciżby ludzkiej odzywa się jakaś kobieta i z cichym siła woła głosem wrzaskliwym, a cieniem: — Precz szatanie!

Upiór.

(Z duńskiego).

We dworze Torstgaard służyła za niaskę młoda dziewczyna, której pewnego razu ukazał się w noc zimowy upiór.

Jak wyglądał? Anna Malena opisała go nie umiała. Widziała tylko, że był biały i wydawało się, że miał oczy, jak węgle rozżarzone i jedną rękę podniesioną w górę. Była też niemal pewna, że stał pod starą gruszą. Zresztą nie potrafiła powiedzieć nic więcej.

Jakim sposobem dostała się do izby z powrotem, nie umiała także zgoda wyjaśnić. Miała uczucie, jakby odrzuciła straszną przytomność, krzyknęła, rzuciła nieśmiało białeczkę i uciekła. Gdy się znalazła w pokoju dla służby, poczęła pod nią drzeć, ciemno się jej zrobiło przed oczyma i zem dala. Odrzućno ją, a gdy przyszła do siebie, pytało:

— Co się stało? Otworzyła usta, aby odpowiedzieć, lecz jednocześnie przerażała ją myśl opowiadania tej samej

jeszcze nocy o tak strasznym wypadku, więc odpowiedziała, że nie nadzwyczajnego, że położy się i spróbuje zasnąć. Ale nie mogła, wstrząśnięcie było zbyt silne. Głowa zdawała się jej być bryła lodu, nie mogła powstrzymać dygotania, jak gdyby z zimna. A przymiem zdawało się jej, że upiór wciąż jeszcze chodzi po podwórzu, zatrzymuje się pod oknem i wpatruje się w nią przenikliwymi, gorejącymi oczyma, jak kot. Nie pomogło nakrycie głowy koczera, bo wtedy upiór znalazł się jeszcze bliżej, stał w samymże pokoju, lub nawet przysiadł na jej łóżku, kładąc swoją rękę koczera trupa na jej kółkach, czuła nawet pewien ucisk. Zimny pot oblał jej czoło i ona nie krzyknęła głosem.

Miała ochotę wstać i zapalić lampę, ale się bała. Próbowała się modlić. Złotyła ręce i żarliwie trzepała wszystkie modlitwy, ale na próżno — po chwili strach znowu się zjawił.

Dopiero nad samem ranem zasnęła i miała straszny sen, z którego obudziła się z krzykiem, całą w potach.

Przy śniadaniu opowiedziała dziewczętom o

Główny skład **PATHEFONÓW**

Stefan Grudziński i Tad. Berger - Kraków

Iskrowa 11.

Telefon 305.

PATHEFON

nowości. Nowości! Aparaty szafkowe. Płyty 50-centymetrowe, grające z siłą równą pełnej orkiestrze. — Naprawy i przeróbki gramofonów na system „Pathé“ we własnej pracowni. Żądacie cenników darmo i opłatnie. W lokalu przegrywa się płyty i demonstruje aparaty bezinteresownie.

Kto raz posłyszal prawdziwy Pathéfon i poznał zalety naszego systemu, pozostało na zawsze wiernym i gorącym jego zwolennikiem.

nastanowił przy kościołach (jest ich w Warszawie 37; świątyniach marywiskich następujących: kościoły: na Karłowej — o. Wiechowicza, na Szarej — o. Anioła i na Słarskiej — o. Buzego).

By zapobiedz zaśmianiu podczas nabożeństw, Marywicy otrzymują w zakrystyi na Karłowej legitymacje, za które nie puszczają są do świątyni. Porządku pilność stała posterunkami policyjnymi.

Księgiarna marywiska, której właścicielką jest p. Marya Cyhlarz (Mokotowska 45) jest zamknięta; z nikim się tam porozumieć nie można.

Ks. Żebrowski niktogo nie przyjmie i żadnego znaku o sobie nie daje.

Oznajdę stawić się miał u notariusza w Warszawie ks. Żebrowski, wezwany przez biskupa Kowalskiego, celem przepisania na jego imię wszystkich nieruchomości, skłajających się z kaplic i domów parafialnych marywiskich, wzniesionych w Warszawie. Ale Żebrowski na to wezwanie się nie stawiał.

Według opinii prawników spodziewać się tedy należy procesu zaległego.

Dla uzupełnienia obrazu rachunku septy marywiskich, podamy kilka dat statystycznych z r. 1910. W roku tym podjęto następujące prace: 17 budowlanych, 22 domy parafialne, 10 domów ludowych, 4 cmentarze marywiskie, 2 rozparcelowane majątki ziemskie, 10 instytucji wspólnych, 5 instytucji sanitarno-higienicznych, 8 nowych kaplic i t. d. W roku zeszłym ruch marywiskich dotarł na Woli, na Łętowej, osłabł, gdzie tak niewiele zwolenników liczył, wskazał znaczenie W. Królewskiej, jednak, zwłaszcza dzięki swej ekonomicznej podstawie, sekta jest silna. Zamieszkałymi w dzisiejszym n-rze fotografie matki i K. Ziolkowskiej „biskupa“ Kowalskiego i ks. Szczepana Żebrowskiego. Znamyż jednak należy, że te fotografie pochodzą z przed kilku lat. Ani księża, ani matkę nie fotografowali się w ostatnich czasach.

Proces uniwersyteckich hajdamaków.

Lwów. Proces akademików ruskich, oskarżonych o napad na uniwersytet, stał się już za równo nudnym jak obyczajowym. Albowiem przesłuchani studenci jedna tylko podnoszą się broń: bezcelowno kłamać, urażać cnotę najoczywistszym faktem. Wypierają się wszystkiego, przedstawiają się za niewinnych baranków, którzy tylko przypadkiem znaleźli się w uniwersytecie.

Wczoraj w piątek przesłuchano drugiego oskarżonego Józefa Ochrymowicza. Twierdzi, że wszystkie strzały padły ze strony polskiej (!) i opisuje nawet mimowolnie człowieka Polaka, który pierwszy strzelał. Ukraińcy, którzy stali lawą na barykadzie, cofnęli się i dopiero później drugi raz ponawiali atak. Względem ruskich ataków na barykadzie było trzy. Podczas drugiego ataku nie było oskarżonych strzelających, padające także (!) ze strony ruskiej. Oskarżony utrzymuje, że zabity Kocko padł od strzału danego ze strony polskiej. Podczas trzeciego ataku na barykadzie oskarżony sam strzelał z rewolweru, który odebrał awemu koleś, ale strzelał tylko w snit. Własnego rewolweru nie miał, miał tylko toporek.

Z kolei przesłuchano trzeciego oskarżonego Pawła Reszetylo, słuchane i w ten sposób, przyznanego na Uniwersytecie w chwili, kiedy z sali, w której się odbył wiec, niekiedy przez okno po rynnę na dół. Agent policyjny, który go aresztował, zauważył, że Reszetylo po

wyskoczeniu odrzucił na bok rewolwer. Odebrał on także boks. Oskarżony powiada, że na Uniwersytecie przyszedł w tym celu, aby odebrać indeks swego brata i przygadkowo trafił na zgromadzenie. Ubrany był po cywilnemu, ponieważ rewerenda mu się podobała. Strzałów zupełnie nie słyszał (!!) ani też zupełnie nie widział. Przeczy też, jakoby miał przy sobie jakifolwiek broń. Uciekał przez okno policyjnie, ponieważ przesiadł się, kiedy po nadejściu policyi komisarz policyjny zapowiedział, że w razie oporu każe strzelać. (Jedny bęben pod z trzo prawdomównego ruskiego kleryka Reszetylo).

Lwów. Dziś w sobotę odbywa się w dalszym ciągu przesłuchanie Reszetylo.

Pochód czarnej śmierci.

Petersburg. Z Chabinska donoszą: Wasytke rzeki pełne są bakterij dymu, co zwiększa jeszcze groźbę sytuacji. W nlicach Kuzdźanowa lety jeszcze 2000 trupów. Ogółem zmarło dotychczas w Manduryni na dżumę do 50.000 osób.

Pariz. Z powodu grożącego niebezpieczeństwa zawleczenia dżumy do Europy, minister spraw zagranicznych Pichon zwołał na 8 marca międzynarodową konferencję sanitarną.

Lekarz trucielem.

Z Petersburga telegrafują: Oskarżony o zamordowanie szwagra Buturina O'Brien został zasądzony na dożywotnie roboty przysmasowe. A współoskarżony dr. Pencanico, któremu przyznano okoliczności łagodne, na 15 latnie roboty przysmasowe; trzeci oskarżony Murawiew został uwolniony.

Olbryziński dokument.

(Patrz ilustracyę).

No wam rozgłosił spór z Cook (Kok) czy Peary (Pit) ołbrzyt biegał północny, ukłonił się po grzebanie na zawrze sławy Cooka, który okazał się blagiem pierwszej klasy, ale „trzeski“, jakie Jedyla przy tam „rabaniu drzewa“, szarpnęło także i zwycięzca Pea-ego. Zarzucano i jemu, że nie był na Bieganie, le, że znajdował się tylko blisko niego. Wiedzę najwłaściwiej telegramów z Ameryki, aż sam prezydent Stanów Zjednoczonych, Taft, interweniował w amerykańskim Towarzystwie geograficznym, powołując na Peary, gdyż był Niemcem, albo Anglikiem, odwołując się został ogłoszony za odkrywcę Bieguna.

Swoją drogą sam szaszcyt postawienia nogi na Biegunie wart nie wiele, a wtekut wyścigów, jakie sobie urządzili i Cook i Peary, mawku lech zdobyć nie wiele są warte. A pod Biegunem jest wiele do szabania, nie tylko pod względem astronomicznym i co do magnetyzmu ziemi, ale także, co do świata zwierzęcego, jak to świadczą choćby dziesiąta rybina, wzięta z pomidły fotografii własnej z wyprawy Pea-ego.

Ołbrzymi, mający 2 m 80 cm. wysokości niedźwiedź biały, po upolowaniu go, zawiad na winde okrętowej. Potrzeba było aż sześciu ludzi, aby go wywładzali na sznurach. Takich chętnych „dokumentów“ — choć nie dowodzących bytności na Biegunie — więcej, a wyprawa miałaby więcej wartości, niż sama ambleda do Bieguna, na którym nie było i nie mogło być nie oschłazowego, aby „spacer“ się o płacił.

Powracając do białych niedźwiedzi, to Peary, wbrew przyjętym pojęciom, polowania na nie, ale uważa za zbyt niebezpieczne, zwłaszcza w lecie. Niedźwiedź

nie wyobrażał sobie stracha, chodzącego po podwórku i zagladającego do okien, lecz miał ją jeszcze straszniejszego przywidzenie: zdołał się jej, że styje lekkie, skradające się ręki w sieni, zblizając, jak drwinom i ręką macającą kłamek ostrzeżenie.

Miała ochotę krzyknąć, płakać, zbudzić ciemność, ale się opanowała.

Leżała cicho i patrzyła przed siebie, w ciemność martwych, suchymi oczyma.

Wreszcie wpadła w gorączkę. W głowie jej szumiało, a puls tak silnie uderzał, że czuła go w kościach palców. W gale jej kachnia, margi miała spieczoną. Zimny pot występował na czole, nie mogła zebrać myśli, pochłonięta panicznym, rozpaczliwym strachem.

Próbowała się modlić, ale nie umiała, spoczęła w polowie modlitwy, namiętnie skradając się kroków; serce jej przestawało bić ze strachu.

Gdy dzień zawiął, jedna tylko myśl jasno się przed nią zarysowała; to się musiała skończyć — minieja o sposob — tego stanu nie znieśdł dłużej, ani dnia, ani jednej nocy dłużej. Zmłazła wyjęcie, które się jej wcale tak strasznie nie wydawało w gorączce był ogromny staw, pójde, wyrabia sobie w lodzie otwór, rzuci się i skoczy się waszytka.

Skoży się tylko nadarzyła sposobność, pobiegła do ogrodu, wzięwszy po drodze duży kamień,

biały jest lگیلیwy i nleka, przed przesładowaniem i chętnie chowa się do wody, w której czaje się tak u siebie, że okryty pętykały pływające niedźwiedzie białe, nawet o 50 kilometrów od brzegu.

Z kraju.

Oskarżenie posłów. Jak donieśliśmy, na wiecu w Tarnobrzegu p. M. Kanarek oskarżył posłów Pa ducha i Kiediera, jakoby ofiarowywał swą poparcie w sprawie koncesji szynkarzkiej *uzamian za wygotowanie pieniędzy*. Zarząd stronnictwa narod. dem. w Lwowie ogłosił, że chodzi o sprawę i jeżeli zarzut okazał się uzasadnionym, to poczynię winnych do odpowiedzialności.

Pałac sportowy, przeznaczony głównie dla igrzysk kółkowych, został w tych dniach otwarty we Lwowie. Konstrukcja całego gmachu jest żelazno-betonowa. Środek zajmuje olbrzymia hala, mogąca pomieścić wycofanie 3000 osób, otoczona wokół lozami, zdobnionymi w alegoryczne rzeźby i karyatury. Ten wielki, kaskadny czerwonolity, pokryty jest betonem. Reszta gmachu zajmują ubikacje, przeznaczone na kawiarnie, restauracje, garderoby i t. d.

Buchnia. (Z Sokola). Przy bardzo skromnej liczbie członków odbyło się w dniu 16 b. m. walne zgromadzenie tutejszego „Sokola“. W zastępstwie preesa d. Debińskiego przewodniczył d. J. Korowski. Nad sprawozdaniem z czynności wydziału za rok ubiegły wygłosił za bardo żywa dyskusja. Skonstatowano bardzo przykry objaw, że z powodu nieopłacenia od dłuższego czasu wkładek miesięcznych, wydział zmniejszony był kilkunastu członków wykreślił.

Z przyjemnością zaznaczyć należy, że jak ze sprawozdania wydziału okazuje się, fundusz budowy własnego gmachu w roku ubiegłym podniósł się znacznie, a to dzięki ofiarności pojedynczych druhów, jak również i miejscowych instytucji publicznych, przy pomocy których pierwsze miejsce zajmują gmina miasta Buchni i Rada powiatowa. Wyborcy z członków wydziałowych przyniosły następujące wyniki: wybrano ponownie druhów: J. Michnika, dra A. Wiele, A. Timlera, dra nowych druhów: Wł. Siemińskiego, St. Matwiję, J. Koziłowskiego i dra A. Zechentara. Wybrano także nowych członków do sądu honorowego, do komisyj kontrolujących wszelki druhów: Marzec Fr., Machnicki W. i Siegel J. Uprawnienie Z. Chabowski pisał nam: D. 9 m. znikła z domu rodziców 17-letnia Karolina N. i od tamtąd się nie zagnęła. Śledstwo przeprowadzone przez żandarmeryę wykryło, iż Karolina N. padła ofiarą uprowadzenia.

Z Tarnowa.

(Nowy wód ratunkowy. — Nowe organizacje przemysłowe. — Bójkot fryzjerów ze strony kamieniczników. — Wieco o wodociągach i elektryczności. — Kwaterki).

Gmina miasta Tarnowa zakupiła wód ratunkowy, o który Tarnowa na ostatnim posiedzeniu Rady R. Margulies wniósł interpelację; ożyło go we czwartek do przewidzenia p. Aleksandrowicz, kupca z Gorlic, który złamał nogę, na dworze kolejowym, przyczem się okazało, że siłniza sanitarna nie dość jeszcze obniżona, która w urzędzeniu. W niedziele odbyły dwa stowarzyszenia przemysłowe, a mianowicie „Stow. fryzjerów“ i „Stow. złotników, zegarmistrzów, mechaników i optyków“ na podstawie zatwierdzonych statutow konstytucyjne zgromadzenia, przy których obecni byli in-

terum, który miał służyć do rabiania lodu. Mróz był tej nocy silny i lodu zgarniał porządnie. Pracowała z całej siły, aby go rozbici, ale nadaremnie. W końcu musiała się wyrwać tej myśli, usiadła nad brzo-

Nagle biegała jej w głowie: a gdyby tak dwó spalił się razem ze strachami? Przecież jest ubezpieczony — a gdyby się spalił?

Podniosła się i poszła do swojej roboty. Siedziała w kuchni, w kacie, a odech miała ciężki, dławiszcy.

— Czyś chora? — zapytała ją gospodyni.

Tak — odparła, dziwnie zachrypłym głosem.

Gospodyni, najwyżej ja za reke, namacała puls, bijący tak silnie, że ręką jej drżała.

— Ależ, dziecko, ty masz gorączkę! Dawno jesteś chora?

— Od kilku dni.

— Boże mój, przecież ty ledwie mówisz! A czyż takie masz szklane... Idźże, połóż się zaraz!

Dziewczyna wadała pośpiesznie.

W pokoju działo się było niktogo. Napisała się, płaka, otwierała w drabnie na stół, gdyż pragnienie paliło ją wciąż, jak gdyby język przysychał do podniebienia. Potem przysiadła na łóżku i zaczęła bezwiednie jęczeć, jak chore zwierzę.

struktora p. Ostrowskiego z Krakowa i komisarz przemysłowy p. Łodziński.

Niektórzy z tutejszych kamieniczników, notabene żydów, postawili swoim lokatorom fryzjerom, także żydom, wypowiedzieć lokale, jeżeli nie będą ich zamylały w wolę, łacie średniowieczne stosunki! Takie rzeczy mogą się zdarzyć tylko w Tarnowie, gdzie jest wódz nietolerancyjny rabin Schnur.

Miedzy tymi kamienicznikami jest kilka, którzy pod komendą asesora szynkarza i jego synów i przy pomocy t. zw. „stronnictwa czterech“, paręty dywulgowalystyczny rozbił przed kilku miesiącami powstał mający „Gremium hajpachic“. Czy też oni się nie mieszczą na fryzjerach, że złożyli oni Stowarzyszenie przemysłowe? Pokazałoby się, że są przeciwnikami wszelkich organizacji, uznając tylko swoją, zdątną do krejcy roboty.

Jakośm swego czasu denieś, Zarząd wodociągów miejskiego zmniejszy był zamkniętą dopływ wody do miasta, bo motory elektryczne, poruszające pompy w Świerczkowie wypowiedziały posłuszeństwo. Dyrektor elektryczny p. inż. dr. Stodniarski nie chciał ich przy kolanach odebrać jednak nie odpowiednio, a nim jeszcze firma dokonała rekonstrukcji, przesyłał funkcjonować, a miasto, przez 4 dni, podnosząc największych mrozów i przy zamrażających stacjach, było prawie bez wody.

W nocy z czwartku na piątek zapotrzebowano miasto znowu we wodę.

Koncert Kreislera, który się ma odbyć w niedzielę 19 b. m. budzi w naszym świecie muzykalnym wielkie zainteresowanie i zapowiada się bardzo dobrze. Biuro koncertowe M. Tarnowskiego stało się o nowy fortepian Bösendorfa firmy Kaim i syn, posiadającej filię w Tarnowie.

Z Wadowic.

(Wypadek przy saneczkowaniu i rodnaje sportowców). Dnia 11 b. m. przy saneczkowaniu na Kownu zapadł nieszczęśliwy wypadek. Porucznik 66 p. p., Topolicki, jadąc w szalonym pedzie z panną Mien H., zawodził o poręcz przy drodze i uderzając o nią odniósł ciężkie obrażenia ciała. Towarzyszący wyszła bez szwanku. Bezprytemnego por. Topolickiego oddano opiece lekarskiej i dzisiaj po tygodniu od wypadku można już mieć nadzieję, że życia jego nie zagraża niebezpieczeństwo. Jest to już z rzędu czwartego ciężkiego wypadku przy saneczkowaniu.

W Wadowicach ludzie, którzy w codziennym życiu żyją jak pod kłosem, na miesiącach sportowych składają dowody swej ideo szalonej brawury (np. panna drowa Kon., drowa Ban, p. Stopcz, profesorowa Polln. i t. d.) Są na nas nadto poetki i poeci sportowcy (pana Kryw., pana Now., pana Mach. i pana Gedl., a z panów dr. Kis., por. B., hr. Sz. i t. d.), którzy zajmują się sportem dla zadowolenia swej fantazy, dla upajającej satysfakcji wywołanej się z pod przymusu. W znacznej mierze mawiają, że często gorzejjszą utratą życia, w wodach sportowych, jest czynnik, ponieważ sprze- czają z głębokim w psychice ludzkiej tkwieniem „pragnieniem życia“, a mianowicie: rozkosz narażania się, rozkosz ryzyka, rozkosz igraszki często wprost ze samą śmiercią. Podobno pewien myśliciel, mieszkający w Ryknu (w domu p. Klingera), zapytany o powód swego głębokiego smutku, miał odrzec: „Martwię się, bo nie grozi mi żadne niebezpieczeństwo“.

Zainst. ow cichy morderca mógłby być pierwszym zwycięzcą na torze saneczkowym na „Kopen“. Gra w bęci! w kalekturze loteryjnej! Pisz nam

— Nie, nie wytrzymam dłużej — co więcej warte, życie ludzkie, czy kilka budynków niebezpiecznych?

A każda minuta, każda sekunda wzmagała jej rozpacz.

Nagle podniosła się i wyszła. Przyszła obok drzwi, nabrała trochę wódrow, weszła na stryszek, wetknęła w ścieżkę pod dachem i podpalila. Począł bez wszelkich ostrożności zeszła, wróciła do izby i położyła się.

Około godziny szóstej wybuchnął pożar, a w pół godziny obok niemal wszystkie dworskie budynki. Wiał wechodni wiatr, a suche, słomiane dachy zajmowały się prędko, tak prędko, że nie prawie nie dało się uratować. Spłonęły wszystkie zapasy — sprzęty domowe, statki gospodarskie.

Czładek dworska czyniła co mogła, aby odkolewka uratować, a najczymniejszą okazała się Anna Malona, która, nie bacząc na niebezpieczeństwo, raz w raz rzucała się w płonące budynki. Wiosy w nieładzie spadały na ramiona, twarz poczerwiała od saży i dymu, a ręce miała poranione.

Nagle stanęła jak wariat, usłyszawszy, jak jeden z parobków mówił do drugiego:

No, teraz mamy robotę trochę cięższą, niż straszny głód dziesięćdziesiąt hiałem prześledziadłem!

Od jedenastu lat istniejący

Związek handl.-przem. katol. krakowców w Krakowie

przy ul. Floryańskiej 7 tuż przy Rynku (filia w Lwowie pl. Halicki 7 gdzie Centr. Kawiarnia)

wykonuje w swej pierwszorzędnej pracowni na zamówienia ubrania najwykwintniejsze wedle wzorów angielskich po cenach najprzystępniejszych,

posiada na składzie ściwie wyrobione przez krakowskich brawców w wielkim wyborze

ubrania gotowe

i sprzedaje taniej jak gdzieindziej.

Ústřední bank

českých spořitelén

KRAKOWIE
Wchód od ulicy św. Jana L. 1

cca	115.000.000	Wadya i kaucyje
-----	--------------------	-----------------

z. na książeczki z. **4%** do **4 1/2 %**
i rachunek bieżący

Osobisty Kredyt!

rozycieli na apłaty miesięczne po
K dla osób każdego stanu, zryw
i dyakretnie, także pożyczki na k
potoki i finansowania każdego
dzaju nakuteczna Philipp Fald bu
i hinro, gieldowe Bujapeart V

“OLLA”
nailenza

REIM i SP.
KRAKÓW
Rynek 27

e koronki

albo batyscie (rękawy, chustki, kostiumy i t. p.)
określenie ceny
 rok dnia 21 i we środę dnia 22 lutego

z wozu wieżowego
ości, przyrząd bijący pół i całe s
który się co 30 godzin naciaga i b
o donośnym głowie, rama okrąg
o polerowana o średnicy 80 cm

tylko K. 6-60 tylko

Brux, Nr. 2807 (Czechy).
główny z przeszło 3000 rycin wy-
żądanie każdemu darmo i opłat

L SCILLAE

nie przy poprzednim nadeśłaniu
in 7. — K. 10 Naszek przy nade
yrók i skład główny w
R'A APTECE
y. Bada III N. 202

u, dostawcy
a. 1833

barwach na 100 cm. szeroki a 2

b. poprzedniemu nadeślanemu nadeśtył
kierownik w Brz. Nr. 2834. (Czech
dog. główny z przemo 8000 ryan
darmo i opłatnie-
le nakręcia

100 cm. szeroki astuka K. 2-20. M.
o, wielkość 124×900 cm. K. 2-
ykie tani kocyk szarobronzowy s w
ami 175×110 cm. K. 1-70. Nr. 9056
mej jakości 190×180 cm. K. 2-

Dom wyciekowy w Brz
Nr. 2831 (Czechy).